

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๖๗/๒๕๖๑

ศาลแพ่ง

ศาลปกครองกลาง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

คดีที่บริษัทขนส่ง จำกัด โจทก์ฟ้องบริษัท ส. จำกัด จำเลยที่ ๑ ว่า จำเลยที่ ๑ ผิดสัญญาบริหารลานจอดรถยนต์ส่วนบุคคล บริเวณด้านหน้าอาคารสถานีขนส่งผู้โดยสารกรุงเทพ (จตุจักร) ซึ่งสัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาที่โจทก์ให้สิทธิจำเลยที่ ๑ ในการบริหารพื้นที่จอดรถยนต์ และรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล บริเวณด้านหน้าสถานีขนส่งผู้โดยสาร โดยจำเลยที่ ๑ ตกลงจ่ายเงินค่าตอบแทนให้แก่โจทก์เป็นรายเดือน ซึ่งมีลักษณะของการจัดหาผลประโยชน์ในทรัพย์สินของบริษัท เช่นเดียวกับเอกชนทั่วไป อันเป็นการประกอบกิจการเชิงพาณิชย์ของโจทก์ที่แยกออกได้จากการดำเนินกิจการทางปกครองตามที่ได้รับมอบหมายมาจากกรมการขนส่งทางบก ดังนั้น การที่โจทก์ทำสัญญาอนุญาตให้จำเลยที่ ๑ เป็นผู้บริหารลานจอดรถยนต์ส่วนบุคคลจึงมิได้กระทำในฐานะหน่วยงานทางปกครอง สัญญาพิพาทจึงไม่ใช่สัญญาทางปกครอง เนื่องจากไม่มีคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเป็นบุคคลที่กระทำการแทนรัฐ แต่เป็นสัญญาทางแพ่งที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม และข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาค้ำประกันระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นสัญญาอุปกรณ์จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรมเช่นเดียวกัน